

УДК 378:796.071.4

Приступа Євген Никодимович
доктор педагогічних наук, професор
Ректор Львівського державного університету фізичної культури
м.Львів, Україна
evgenprystupa@ukr.net

Данилевич Мирослава Василівна
кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент
кафедра фітнесу і рекреації
Львівський державний університет фізичної культури,
м.Львів, Україна
mdanylevych@ukr.net

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ ДО РОБОТИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ РЕКРЕАЦІЇ

Анотація. Стаття торкається питання модернізації процесу професійної підготовки фахівців з фізичного виховання та спорту. Проблема готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності є актуальною для сучасного суспільства, оскільки наявність або відсутність цієї готовності визначає, чи буде випускник працювати після закінчення вищого навчального закладу у сфері фізичної рекреації. Мета роботи – визначити та охарактеризувати структурні компоненти готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності. Метод аналізу та узагальнення даних наукової літератури та практичного досвіду підготовки фахівців з фізичного виховання та спорту дозволив визначити структурні компоненти готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до проведення рекреаційно-оздоровчої діяльності, а саме мотиваційно-ціннісний, пізнавальний, процесуальний та емоційно-вольовий. Розкрито підструктуру кожного компоненту готовності. Зазначено їхній взаємозв'язок і взаємозалежність. Вказано, що вивчення структури готовності дозволяє впливати на рівень сформованості кожного з її компонентів і сприятиме підготовці високопрофесійних фахівців з фізичного виховання та спорту до роботи в сфері фізичної рекреації, попит на яких постійно зростає.

Ключові слова: готовність, фахівці з фізичного виховання і спорту, рекреаційно-оздоровча діяльність.

Вступ. Україна має великий рекреаційний потенціал, ефективне використання якого може забезпечити більш повне задоволення потреб населення в оздоровленні та відпочинку і принести економічну вигоду. Проте, на сьогодні, ще не достатньо використовується потенціал рекреаційно-оздоровчої діяльності, як чинника удосконалення психічних і фізичних здібностей, відновлення та зміцнення здоров'я людини.

У сучасний період парадигма освіти в сфері фітнесу та рекреації зазнала значних змін в усьому світі, що, на думку О.Андреєвої, «зумовлено орієнтацією на принципово нове розуміння сутності фізичної рекреації та її ролі в освітній системі» [1, с.221].

З позицій сьогодення постала нагальна потреба у розробленні та обґрунтуванні системи професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності.

Результати досліджень О.Жданової, Л.Чеховської та У.Шевців свідчать про те, що з усіх факторів, які впливають на залучення людини до рухової активності і роблять ці заняття невід'ємним компонентом її життя, найбільш важливим є особистість фахівця-професіонала в галузі оздоровчого фітнесу та рекреації [6, с.85].

Відсутність в Україні впродовж тривалого періоду сильної школи підготовки кадрів для сфери фізичної рекреації, на думку О.Андреєвої, спричинила стійкий дефіцит фахівців у цьому сегменті ринку праці [1, с.221].

На жаль, випускники не спроможні повною мірою задовольнити попит, який існує на кадри з рекреаційно-оздоровчою підготовкою, в різних регіонах країни. Відсутність кваліфікованих фахівців, на думку М.Дутчака, гальмує процес розвитку сфери фізичної рекреації [3, с.352].

Проблема готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності є актуальною для сучасного суспільства,

оскільки наявність або відсутність цієї готовності визначає, чи буде випускник працювати після закінчення вищого закладу освіти у сфері фізичної рекреації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій У сучасному науковому розумінні поширюється світоглядна позиція вчених (О. Ажиппо, П. Джуринського, Є.Захаріної, Л.Іванової, Р.Карпюка, Л.Сушенко, О.Тимошенка та ін.) щодо розуміння структури готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до професійної діяльності.

Окремі аспекти підготовки фахівців з рекреаційно-оздоровчої діяльності відображені у працях українських науковців: О.Андреєвої, О.Благій, М.Дутчака, О.Жданової.

Однак, незважаючи на наявність цілої низки науково-педагогічних досліджень, на сьогодні в Україні відсутні фундаментальні теоретико-методичні праці з проблем підготовки фахівців у сфері фізичної рекреації.

Робота виконана відповідно до плану НДР Львівського державного університету фізичної культури за темою: «Технологія залучення населення до оздоровчої рухової активності» (номер державної реєстрації 0117U 003040).

Метою статті є визначення та характеристика структурних компонентів готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності

Завдання дослідження.

1. Визначити основні структурні компоненти готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності.
2. Розкрити сутність компонентів готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності.

Для вирішення поставлених завдань використано такі методи дослідження: аналіз і систематизація психолого-педагогічної та науково-методичної літератури, спеціальної літератури з фізичної культури й

інформаційних ресурсів мережі Інтернет; абстрагування та логіко-теоретичний аналіз.

Виклад основного матеріалу. У сучасний період вища школа зобов'язана виконати соціальний замовлення на підготовку майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту, здатних проектувати діяльність у професійній сфері, психологічно бути готовими до своєї майбутньої роботи та розуміти значущість своєї професії. У діяльності фахівців з фізичного виховання та спорту суб'єктивним критерієм є стійка професійна спрямованість, розуміння значущості

професії, її цінностей, сукупність необхідних професійно важливих якостей особистості, позитивне ставлення до себе, як професіонала.

Аналіз наукової літератури та власний досвід викладацької діяльності дозволив у структурі готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності виділити такі компоненти, як мотиваційно-ціннісний, пізнавальний, процесуальний та емоційно-вольовий (рис.1).

Рис. 1. Структурні компоненти готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності

Розглянемо мотиваційно-ціннісний компонент готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до майбутньої професійної діяльності як один з провідних у структурі готовності.

Вважаємо, що вивчення мотивів студентів до успішного виконання майбутньої професійної діяльності вкрай важливо для оптимізації навчально-освітнього процесу, для вдосконалення системи професійної орієнтації і професійного відбору за спеціальностями, пов'язаними з роботою у сфері фізичної культури і спорту.

Початковий етап професіоналізму (вибір сфери діяльності, пошук свого місця у професійному співтоваристві, соціальна адаптація та самореалізація) є ключовим у визначенні усього подальшого життя молодої людини. Важливою складовою цього етапу є період навчання у вищому закладі освіти, де майбутні фахівці з фізичного виховання та спорту оволодівають необхідними знаннями та вміннями, формують своє уявлення щодо професійної діяльності.

Існують різні види навчальної мотивації студентів: професійні мотиви (отримати професію); пізнавальні мотиви (оволодіти новими знаннями); прагматичні мотиви (мати високу заробітну платню); соціальні мотиви (принести користь суспільству); мотиви соціального та особистісного престижу (утвердити себе і зайняти в майбутньому певне положення в суспільстві та у соціальному оточенні).

Образ майбутньої професії є стимулятором до ґрунтовного оволодіння знаннями, вміннями та навичками, які дозволять ефективно здійснювати професійну діяльність. Формування образу майбутньої професії стає засобом розвитку системи професійної мотивації.

Мотиваційна готовність студентів не лише впливає на їхнє відношення до обраної спеціальності та спрямовує до вивчення її змісту, але й, як вважають Т.Бохан, М.Шабаловська та С.Морева, спонукає до актуалізації своїх потенцій та використання потенціалу освітнього середовища для якості професійного становлення [2, с.88].

Мотиваційний компонент відображає ставлення студентів до рекреаційно-оздоровчої діяльності як основного виду майбутньої професійної діяльності, вибірково спрямованість на цей вид діяльності. Він охоплює прагнення до самостійності при проектуванні рекреаційно-оздоровчої діяльності як до засобу професійного самоствердження і самореалізації; захопленість професією і прагнення до самоосвіти в обраній спеціалізації.

Система ціннісних орієнтацій, пов'язаних з професійними прагненнями людини, як вважає Е.Зеєр, виступає сенсом праці, заробітної плати, благополуччя, кваліфікації, кар'єри, соціального стану та ін. [8, с.5]. Проте, для кожної окремої професійної групи характерна своя система цінностей.

Ціннісні орієнтації детермінують професійну поведінку, забезпечують зміст і спрямованість діяльності та надають сенс професійним діям. Сукупність ціннісних орієнтацій є основою мотивації життєвої активності та вибору професійного шляху.

У науковій літературі існує чимало думок щодо визначення мотиваційної готовності студентів до професійної діяльності. Ми поділяємо думку А.Сотнікової про те, що глибокий аналіз професійної мотивації є підґрунтям теоретичних і практичних розробок в області створення сприятливих умов для формування позитивної професійної мотивації, спрямованої на зростання внутрішньої мотиваційної енергетики як джерела прагнення до підвищення професійної культури суб'єкта професійної підготовки і професійної діяльності [5, с.122].

Отже, мотиваційно-ціннісний компонент готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до професійної діяльності передбачає наявність мотивів щодо отримання вищої фізкультурної освіти відповідно до обраної спеціальності, спеціалізації та кваліфікації; переконання щодо значущості соціокультурної місії фахівців з фізичного виховання та спорту; стійкого позитивного відношення до обраної професії; ціннісних орієнтацій, як основи життєвої активності та вибору професійного шляху; про-

фесійної мотивації, яка враховує сукупність потреб та інтересів, що спонукають студентів до професійної самореалізації та професійного удосконалення; професійної спрямованості на ефективне виконання завдань майбутньої діяльності.

Розкриємо сутність пізнавального компоненту готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності. Ми виокремили сукупність знань, необхідних майбутнім фахівцям для проведення рекреаційно-оздоровчої діяльності, зокрема:

- знання основних теоретичних положення комерційної рекреаційно-оздоровчої діяльності (створення фізкультурно-оздоровчих клубів, нормативно-правова база, підприємництво у сфері фізичної культури та спорту ін.);
- знання змісту організації діяльності фізкультурно-спортивних установ, які займаються рекреаційно-оздоровчою діяльністю;
- знання особливостей використання засобів рекреаційно-оздоровчої діяльності з особами різного віку та статі;
- знання сутності різноманітних систем оздоровлення та відновлення організму людини;
- знання методів визначення рівнів фізичного стану та здоров'я людини;
- знання методики проведення рекреаційно-оздоровчих занять з особами різного віку та статі;
- знання методики проведення контролю за оздоровчим впливом рекреаційно-оздоровчих занять на організм людини;
- знання сучасних технологій проведення рекреаційно-оздоровчих занять.

Отже, зміст пізнавального компоненту готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності охоплює обізнаність, ерудицію та знання щодо особливостей використання методів і засобів проведення рекреаційно-оздоровчої діяльності. Функція пізнавального компоненту готовності полягає у здійсненні творчої орієнтації майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту у сфері фізичної рекреації.

Слід вказати на те, що мотиваційно-ціннісний та пізнавальний компоненти готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності втілюються через процесуальний компонент. Цей компонент потребує трансформації отриманих теоретичних знань у практичні дії, тобто виступає засобом вирішення конкретних практичних завдань.

Нами було виокремлено вміння та навички, якими повинні оволодіти майбутні фахівці з фізичного виховання та спорту для успішного проведення рекреаційно-оздоровчої діяльності, зокрема: здійснювати управлінську діяльність у фізкультурно-спортивних установах, що займаються рекреаційно-оздоровчою діяльністю; формувати мотивацію до систематичних рекреаційно-оздоровчих занять; застосувати сучасні експериментальні методи діагностики рівня фізичного здоров'я; розробляти методичні й практичні рекомендації для рекреантів щодо ведення здорового способу життя; визначати раціональний зміст та обсяги рухової активності у процесі рекреаційно-оздоровчої діяльності; складати оздоровчі програми; здійснювати вибір технології рекреаційно-оздоровчої діяльності відповідно до індивідуальних особливостей людини; володіти різноманітними видами рухової активності; об'єктивно визначати рівень фізичного стану людини, підбирати відповідне фізичне навантаження та контролювати його вплив на організм людини; розробляти рекреаційно-оздоровчі туристичні

маршрути для осіб з різним рівнем здоров'я та фізичного стану; ефективно застосовувати педагогічні та медико-біологічні методи дослідження з метою якісного і ефективного розв'язання завдань рекреаційно-оздоровчої діяльності осіб різного віку і статі; застосовувати різні засоби педагогічного впливу залежно від віку та індивідуальних особливостей людини; керувати своїми емоціями при професійній взаємодії з особами різного віку та статі; застосовувати традиційні й нетрадиційні системи оздоровлення громадян і методики корекції та відновлення здоров'я різних категорій населення; добирати адекватні засоби для вирішення професійних завдань рекреаційно-оздоровчої діяльності; проводити рекреаційно-оздоровчу діяльність з особами різного віку, статі та рівня фізичної підготовленості; організовувати та проводити масові фізкультурно-оздоровчі заходи з різними верствами населення; об'єктивно здійснювати контроль за оздоровчим ефектом рекреаційних занять.

Отже, у процесуальному компоненті готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності містяться: вміння та навички успішно виконувати рекреаційно-оздоровчу діяльність, індивідуальний стиль застосування методів і засобів рекреаційно-оздоровчої діяльності; здатності проектувати, планувати та здійснювати рекреаційно-оздоровчу діяльність з урахуванням сучасних технологій та досягнень науки.

Емоційно-вольовий компонент готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності відображає суб'єктивну значущість цінностей обраної професії; почуття особистої відповідальності за професійну діяльність перед рекреантами; впевненість у успішному вирішенні професійних завдань; уміння зосередити власні сили і залучити, у разі потреби, знання і досвід колег; прагнення досягти результату та очікування позитивних емоцій при успішному вирішенні професійних завдань.

Для характеристики цього структурного компоненту готовності використовують такі поняття, як «потреба», «воля», «потенціал», «вольовий потенціал людини», «емпатія» та «пошук відчуттів».

Потреби виникли з появою людини. Специфіка людських потреб визначається багато в чому соціальною природою діяльності людини, тому вони відображаються, усвідомлюються у різних суб'єктивних формах, утворюючи, на думку С. Орлова, «... мотиваційну підсистему людини: потяг – бажання – прагнення – бажання – інтереси – ціннісні орієнтації – переконання – мета – програма діяльності» [4, с.8]. Людські потреби не універсальні, а сформовані соціально, так як опосередковані процесом виховання та залучення до світу людської культури.

Воля є здатністю людини долати перешкоди, досягати поставленої мети. Воля проявляється у таких рисах характеру, як цілеспрямованість, рішучість, наполегливість та мужність, що сприяють формуванню ділових якостей особистості. Ці риси характеру можуть сприяти досягненню суспільно корисних цілей. Для цього важливо визначити, який мотив вольової поведінки людини.

Воля особистості, на думку В. Желанової є «її суттєвим складником, що містить прості й синтетичні (морально-вольові) якості, які виконують регулятивну, стимулюючу та спонукальну функції» [7, с.100]. Нам імпонує ця думка вченої.

Термін «потенціал» використовується для позначення сукупності особистісних можливостей людини для вирішення нею фахових завдань. можна назвати три основних потенціали людини, які характеризують

ють її досягнення. Це інтелектуальний, вольовий, комунікативний потенціали як базовий ресурс, який залежно від змісту потреб, мотивів, мети, професійного досвіду та професійної компетентності складає основу індивідуальних варіацій у діяльності.

Однією з важливих проблем сучасного суспільства є проблема гуманізації відносин людини з оточуючими людьми. Особливої актуальності набуває процес затвердження нових цінностей, головною з яких є формування і розвиток духовної культури особистості майбутнього фахівця. Невід'ємною частиною цього виду культури є емоційна зрілість, здатність до співпереживання, вміння розуміти і приймати іншого. Ключовою умовою даного процесу є емпатія, яка має особливе значення для професійної діяльності фахівців у сфері фізичної рекреації.

Для майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту емпатія стає професійно значущою якістю, завдячуючи якій студенти здатні до співчуття та співпереживання людям, що спрямовують свої зусилля на зміцнення та збереження здоров'я засобами рекреаційно-оздоровчої діяльності.

Отже, емоційно-вольовий компонент готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності передбачає наявність у майбутніх фахівців потреби у схваленні, вольового потенціалу, емпатії та потреби у пошуках

відчуттів.

Висновки. Таким чином, готовність майбутнього фахівця з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності – це інтегративна особистісна якість, яка визначає стан особи суб'єкта і включає мотиваційно-ціннісний, пізнавальний, процесуальний та емоційно-вольовий компоненти. Кожен з компонентів готовності має власну підструктуру, яку ми коротко охарактеризували у роботі. Встановлено, що усі зазначені компоненти готовності взаємопов'язані та взаємозалежні один від одного. Цілеспрямований вплив на кожен окремий компонент готовності сприятиме підвищенню рівня загальної професійної готовності майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності.

Результатом сформованої готовності майбутніх фахівців буде пізнавальна і творча активність, конкурентоздатність на ринку рекреаційно-оздоровчих послуг та розуміння ними високої громадянської відповідальності за результати своєї діяльності, за здоров'я населення України.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо у розробленні і теоретичному обґрунтуванні концепції та моделі професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності.

References

1. Andrieieva, O.V. (2014). *Fizychna rekreatsiia [Physical Recreation]*. Kyiv: TOV «NVP Polihrafservis» [in Ukrainian].
2. Bokhan, T.H., Shabalovskaia, M.V., Moreva, S.A. (2014) Motivatsionnaia hotovnost k professionalno-lichnostnomu stanovleniiu studentov-medikov [Motivational readiness for the professional-personal formation of medical students]. *Sibirskii psyhologicheskii zhurnal [Student Psychological Journal]*, 51, 88-99 [in Russian].
3. Dutchak, M.V. (2016, May) Hotovnist maybutnikh fakhivtsiv z fizychnogo vykhovannia ta sportu do roboty v sferi fizychnoi rekreatsii medikov [Readiness of future specialists in physical education and sports for the work in the field of physical recreation]. *Problemy aktyvizatsii rekreatsiino-ozdorovchoi diialnosti naseleennia [Problems of activation of recreational and recreational activities of the population]*. *Proceedings of the Xth All-Ukrainian scientific-practical conference with international participation*. Lviv: LDUFK [in Ukrainian].
4. Orlov, S.V. (2006). *Chelovek i ego potrebnosti [Man and Needs]*. Sain Petersburg: Piter [in Russian].
5. Sotnikova, A.V. (2010). Professyonalnaia motivatsiia kak predmet sotsiologicheskogo analiza medikov [Professional motivation as a subject of sociological analysis]. *Istoricheskaiia i sotsialno-obrazovatelnaia mysl [Historical and Socio-Educational Thought]*, 3(5), 118-122 [in Russian].
6. Zhdanova, O., Chekhovska, L., & Shevtsiv, U. (2016) Pidhotovka fakhivtsiv z fitnesu za kordonom [Training of specialists in fitness Abroad]. *Fizychna reabilitatsiia ta rekreatsiino-ozdorovchi tekhnologii [Physical Rehabilitation and Recreational-Wellness Technologies]*, 3, 85-90 [in Ukrainian].
7. Zhelanova, V.V. (2013). *Kontekstne navchannia maybutnoho vchytelia pochatkovykh klasiv: teoriia i tekhnologiiia [Contextual education of future teacher of elementary school: theory and technology]*. Luhansk: Vyd-vo «LNU imeni Tarasa Shevchenka» [in Ukrainian].
8. Zeer, E.F. (2003). *Psykhohohyia professyonalnogo obrazovaniia medikov [Psychology of professional education]*. Moscow: Yzd-vo Moskovskoho psykhologo-sotsialnogo instituta; Voronezh: Yzd-vo NPO «MODEK» [in Russian].

Список використаної літератури

1. Андреева О. В. Физична рекреація: [монографія]. /О.В.Андреева – Київ: ТОВ «НВП Поліграфсервіс», 2014. – 244 с.
2. Бохан Т.Г. Мотивационная готовность к профессионально-личностному становлению студентов-медиков / Т.Г.Бохан, М.В.Шабаловская, С.А.Морева // Сибирский психологический журнал. –2014. –№ 51. – С. 88-99.
3. Дутчак М.В. Готовність майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до роботи в сфері фізичної рекреації // Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення: матеріали X Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю. – Львів, 2016. – С. 351-353.
4. Орлов С. В. Человек и его потребности : учеб. пособие / С.В.Орлов. – СПб.: Питер, 2006. – 160 с.
5. Сотникова А.В. Профессиональная мотивация как предмет социологического анализа / А.В.Сотникова // Историческая и социально-образовательная мысль. – 2010. – № 3 (5). – С. 118-122.
6. Жданова О. Підготовка фахівців з фітнесу за кордоном / О.Жданова, Л.Чеховська, У.Шевців // Фізична реабілітація та рекреаційно-оздоровчі технології. Харків. – № 3. – 2016. – С.85-90.
7. Желанова В. В. Контекстне навчання майбутнього вчителя початкових класів: теорія і технологія: [монографія] / В.В.Желанова. – Луганськ: Вид-во «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. – 505 с.
8. Зеер Э.Ф. Психология профессионального образования / Э.Ф.Зеер // Учеб. пособие – Москва : Изд-во Московского психолого-социального института. – Воронеж: Изд-во НПО «МОДЕК», 2003. – 480 с.

Стаття надійшла до редакції 25.03.2018 р.
Стаття прийнята до друку 30.03.2018 р.

Приступа Евгений

Доктор педагогических наук, профессор
Ректор Львовского государственного университета физической культуры
г.Львов, Украина

Данилевич Мирослава Васильевна

кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент
кафедра фитнеса и рекреации
Львовский государственный университет физической культуры,
г.Львов, Украина

СТРУКТУРНЫЙ КОМПОНЕНТ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ СПЕЦИАЛИСТОВ ПО ФИЗИЧЕСКОМУ ВОСПИТАНИЮ И СПОРТУ К РАБОТЕ В СФЕРЕ ФИЗИЧЕСКОЙ РЕКРЕАЦИИ

Аннотация. Статья затрагивает вопросы модернизации процесса профессиональной подготовки специалистов по физическому воспитанию и спорту. Проблема готовности будущих специалистов по физическому воспитанию и спорту к рекреационно-оздоровительной деятельности является актуальной для современного общества, поскольку наличие или отсутствие этой готовности определяет, будет ли выпускник работать после окончания высшего учебного заведения в сфере физической рекреации. Цель работы - определить и охарактеризовать структурные компоненты готовности будущих специалистов по физическому воспитанию и спорту в рекреационно-оздоровительной деятельности. Метод анализа и обобщения данных научной литературы и практического опыта подготовки специалистов по физическому воспитанию и спорту позволили нам определить структурные компоненты готовности будущих специалистов по физическому воспитанию и спорту к проведению рекреационно-оздоровительной деятельности, а именно мотивационно-ценностный, познавательный, процессуальный и эмоционально-волевой. Раскрыто подструктуру каждого компонента готовности. Указано на их взаимосвязь и взаимозависимость. Указано, что изучение структуры готовности позволяет влиять на уровень сформированности каждого из ее компонентов и способствовать подготовке высокопрофессиональных специалистов по физическому воспитанию и спорту к работе в сфере физической рекреации, спрос на которые постоянно растет.

Ключевые слова: готовность, специалисты по физическому воспитанию и спорту, рекреационно-оздоровительная деятельность.

Prystupa Yevhen

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Rector of Lviv State University of Physical Culture
Lviv, Ukraine

Danylevych Myroslava

Candidate of Sciences in Physical Education and Sport, Associated Professor
Department of Fitness and Recreation
Lviv State University of Physical Culture, Lviv, Ukraine

STRUCTURAL COMPONENTS OF READINESS OF FUTURE SPECIALISTS IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORT FOR PHYSICAL RECREATION ACTIVITIES

Abstract. The article deals with the modernization of the professional training of specialists in physical education and sports. The problem of the readiness of future specialists in physical education and sports for recreational and health-related activities is relevant for modern society, since the presence or absence of this readiness determines whether a graduate will work after graduation from a higher educational institution in the field of physical recreation. The purpose of the work is to identify and characterize the structural components of the readiness of future specialists in physical education and sports for recreational and health-related activities. Objectives of the study: 1) to identify the main structural components of the readiness of future specialists in physical education and sports for recreational and health-related activities; 2) to reveal the essence of the readiness components of future specialists in physical education and sports for recreational and health-related activities. The following research methods are used to solve the tasks: analysis and systematization of psychological and pedagogical literature sources, special literature on physical culture and Internet information resources; abstracting, logical and theoretical analysis. Analysis and synthesis of scientific literature data and practical experience of training specialists in physical education and sports allowed to determine the structural components of the readiness of future specialists in physical education and sports for recreational and health-related activities, namely, motivational-value, cognitive and emotional-volitional. It has been discovered substructure of each component of readiness. Their interconnection and interdependence have been indicated. It has been pointed out that studying the readiness structure could influence the level of formation of each of the components and would facilitate the training of highly qualified specialists in physical education and sports. Thus, the readiness of a future specialist in physical education and sports for recreational and health-related activities is an integrative personal quality that includes motivational-value, cognitive, procedural and emotional-volitional components. Each of the readiness components has its own substructure to be described in the article. It has been established that all of these readiness components are interrelated and interdependent. The purposeful impact upon each individual component will increase the level of general professional readiness of future specialists in physical education and sports for recreation and health-related activities.

Key words: readiness, specialists in physical education and sports, recreational and health-related activities.